

[Birte Nyby Sørensen]

Centrum-demokraterne tilslutter sig ændringsforslaget med den af skatteministeren fremsatte erklæring, som betyder, at personfradraget ved beregning af indkomstskat til staten i 1983 forhøjes med 1.300 kr. til 20.000 kr., samt hensigtserklæringen vedrørende lempelse af indkomstskatterne for 1983 på i alt 2.350 mill. kr. – under forudsætning af, at det øvrige i regeringens spareplan og indkomstpoltiske mål gennemføres.

CD tilslutter sig også ændringsforslaget om sømandsskatten, da dette er en følge af ændringen i lovforslag nr. L 8.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre vil stemme for forslaget til udskrivningslov. Jeg har allerede begrundet, hvorfor vi stemmer for det ændringsforslag, der medfører, at skatteyderne alle sammen slipper 67 øre billigere om dagen, skønt vi ikke mener, at det sagligt er det rigtige at komme med en skattelettelse. Så det skal jeg såmænd ikke komme så forfærdelig meget mere ind på, kun bemærke, at resultatet af ensidigt at forhøje personfradraget for statsskatten naturligvis er, som SFs ordfører nævnte det, flere administrative besværligheder, selv om de naturligvis altid kan overstås ved hjælp af maskiner. Men der er én ting, der ikke kan overstås, og det er, at nu bliver det endnu vanskeligere for skatteyderne at finde ud af, hvorfor de netop kommer til at betale det beløb, de kommer til at betale i skat. Det har man også fået ud af at vælge den fremgangsmåde, som fremskridtspartiet har været så ivrigt for.

Man kunne måske også være så drilagtig at sige, at regeringens oprindelige forslag om indgreb i personfradragene med dette faktisk er ophævet, for forhøjelsen med de 1.300 kr. ensidigt på den del af personfradraget, der vedrører statsskatterne og fondsbidrag, medfører, at vi når op på det, som personfradraget ville have været, hvis der slet ikke var blevet grebet ind.

Da vi har den opfattelse i det radikale venstre, at vi under krisen er nødt til at lade dem, der har bedst råd, betale mere, kan vi sådan set være glade for resultatet.

Hvad er der så sket mere? Ja, der er sket det, at man rører ved skalagrænserne, først og fremmest ved tredje trin, desværre også ved andet trin, men det kan vi måske komme

tilbage til, når vi nu næste gang skal røre ved skatten, og sørge for, at det bliver forlænget. Resultatet af regeringens indsats på dette område er blevet, at de højeste indtægter i dette land, når vi ser alene på det skattepligtige, kommer af med lidt mere.

Det er blevet understreget, at vi samtidig har rørt ved skatteloftet. Ja, det var nødvendigt for overhovedet at få disse højeste indtægter til at betale mere. Ellers ville vi have haft en bremse, der forbød, at nogen regering lagde nogen skat over på de højeste indtægter. Så sådan set er der såmænd megen fornuft i det set fra vor side.

Når SF nu blander skatteforhøjelsen i amter og kommuner ind i det, så må man ikke fortsætte med at beskyldte denne regering for at være årsag til det. Nej, det var startet allerede af den forrige. I det omfang det har været nødvendigt for amter og kommuner at forhøje deres indkomstskatter, skyldes det den forrige regerings indsats. Det kan man ikke bortforklare, for skatteprocenterne og udskrivningen i kommunerne var vedtaget, før denne regering begyndte at virke.

Med hensyn til skattereformen vil jeg gerne gentage, at vi fremsætter en af de nærmeste dage i folketinget et forslag til en skattereform. Jeg gentager, hvad jeg sagde, at jeg håber, det bliver muligt at råbe regeringen op med hensyn til en skattereform. Jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt, at regeringen forstår, hvor påtrængende det er at få en skattereform. Der er i dette ting et flertal for en skattereform.

Jeg tror, det er bedst, hvis en skattereform vedtages af et bredt flertal, men det er efter min opfattelse nødvendigt, at vi får en skattereform. Og så beder jeg om, at den siddende regering ikke gør det, som har ødelagt så meget for arbejdet med en skattereform: at helt uvedkommende ting blandes ind i det. Man kan nok have sin frygt.

Det, som den socialdemokratiske regering sidst blandede ind i det, var ønsket om at beskatte pensionskasser, før man havde fået undersøgt, hvad det var, man gjorde. Det er klart, at når man går til beskatning af pensionskasser, skal man beskatte realforrentningen. Den var fra 1819 til 1978 i gennemsnit 3,3 pct. Jeg har meget vel lagt mærke til, at den nuværende regering fortsætter ad dette vildspor, oven i købet på en dårligere måde, idet man overhovedet ikke vil foretage en